dentur amplius. Ad hāc vitaꝫ pducat nos ihs xp̄s. Amen.

¶ Feria quarta poſt penth. Sermo

SUper ſeruos meos ⁊ ācillas meas in dieb⁹ illis effundaꝫ
de ſpū meo ⁊ ꝓphabūt Joel. ij. In v̄bis p̄miſſis circa miſſi
onē ſ. ſ. q̄tuor tangūtur Primū ē recipiēciū ydoneitas ibi.
Sup ſuos meos Scōm ē datoris liberalitas ibi. In dieb⁹ ill' effū
dā. nō dicit ſtillabo ſꝫ effundā. Terciū eſt doni dignitas ibi. de ſpi.
meo qui eſt idē in ēcencia. Quartū eſt doni vtil tas ibi ⁊ ꝓphabūt. i.
p̄dicabunt. ¶ Nota ꝙ ſpūſſcūs p̄ter cōe nomē q̊ d̄r ſpūſſcūs ſeptē
nomibus appellat̄ in ymno illo. Veni crea. ſpi. ¶ Primo ſiquidē vo/ 1°
cat̄ paclit⁹ tribulatos ꝯſolādo. Scdo donū dei pietatē circa nos i
ſinuādo Tercio fons viu⁹ ſitim mundi t̄pando. Quarto ignis te/
nebras mentis expurgādo Quinto caritas animā ad amorē d̄i in
flāmando. Sexto ſpiritalis vnctio animā p graciā ſuaꝫ impigua/
tam adiuuādo. Septimo appellat̄ digit⁹ dei ad opa diſcrecōis in/
ſtigando. ¶ Primo dico ꝙ vocat̄ paclitus tribulatos ꝯſolando.
vnde cuꝫ xp̄s p̄dixiſſꝫ aplīs de tribulacōe quā paſſuri erant de ſua
paſſione ⁊ ad celum aſcenſiōe ⁊ aplī eēnt ꝓpter hoc turbati. ꝓmiſit
ſe miſſuꝝ eis ſpm̄ſanctum ꝯſolatorē di. Jo. xvi. Quia h̄ lo. ſ. vobis
tri. imple. coꝛ. ve. ſꝫ v. d. v. expedit vobis vt ego vadā. ſi eni non abi
ero paclitus nō ve. ad vos. ſi autē abi. mit. eum vo. q. d. q̄ꝫdiu cor/
poralit̄ apud vos ſum ꝯſolatorē alium nō reqratis. ſi autē a vobis
coꝛpaliter receſſero p alio ꝯſolatore petetis ⁊ dabitur vobis. Si
es in tribulacōe poſitus pete p hoc conſolatore ſcilicet ſpūſancto ⁊
dabitur tibi. ij. Coꝛ. i. Bn̄dictus de⁹ ⁊ pater dn̄i nr̄i ihu pat̄ miſe.
⁊ deus tocius ꝯſola. qui cōſo. n. in omni tribulacōe noſtra. Qn̄ tri
bulatis datur ſpūſſcūs p quē omnis tribulacō ꝯſiderato p̄mio fit
mentis exultacō Tūc deus dicit̄ cōſolari in tribulacōe Mat. v. Be
ati eſtis cum male. vo. ho. ⁊ pſec. v. ſue. ⁊ dixe. omne ma. aduer. v.
mē. ꝓpter no. meuꝫ gau. ⁊ exul. qm̄ mer. ve. co. eſt in celis. In hui⁹
ſignum apoſtoli poſt aduentū ſpūſſandi predicantes de incarnaci/
one xp̄i. de minis iudeoꝝ ⁊ de perſecucōe nō fuerunt turbati. Sed
ibant gau. a conſpe. cōci. q̊. digni habiti ſunt pro nomie ieſu contu
meliam pati. ¶ Secundo vocatur donū dei pietatem circa nos in/
ſinuando Actu. ij. Penitenciam agite ⁊ baptiſetur vnuſquiſqꝫ ve
ſtꝝ in nomine ihu ⁊ accipiet donum ſpūſſandi. Duo tāgunt̄ ſpēa/

liter hic in quibꝰ datur ſpūſſanctus ſcꝫ penitēcia ⁊ baptiſmus. Jn
baptiſmo dat̃ ad delecōem originalis pcti. ꝯſidera hic pietatē circa
te in hoc ꝙ tam magnum donū dedit tibi in baptiſmo Eze. xxxvi.
Effundā ſuꝑ vos aquā mundā. i. aquā baptiſmi ⁊ mundabimi ab
omnibꝰ inquinamētis veſtris ⁊ dabo vobis ſpm̄ nouū Si hūc ſpm̄
in baptiſmo tibi datū ꝑ pctā mortalia amiſiſti. recurre ad pniam ī
uoca dei miaꝫ ⁊ iterꝫ dabit tibi ſ. ſ. Math. vij. Si vos cum ſitis ma
li noſtis bona data dare fi. v. q̄n pat̃ ve. ce. da. ſpi. bonuꝫ petentibꝰ
ſe. Et iſtud donum receperūt hodie apli in magna abundancia Jō
dicit̃ Actu. ij. Repleti ſunt omnes ſpiritu. ¶ Tercio vocat̃ fons vi- 3°
uus ſitim huius mūdi extinguēdo. ps. Jnebriabūtur ab vber. do.
tue ⁊ torren. volup. t. pota. eos. Domine apud te eſt fons vite. ⁊ in
lumine tuo vide. lu. fons vite. i. ſpūſſanctꝰ quo potātur deuoti ⁊ in
ebriātur adeo ꝙ ſitis huiꝰ mundi. i. deſideriuꝫ quod habēt ad iſta
tranſitoria funditus extinguit̃ ⁊ deſideriū eternorū in eis accēdit̃.
Jſtū fontē guſtauit qui dicebat. Sitiuit anima mea ad deū fonteꝫ
viuū q̄n ve. ⁊ ap. añ fa. domi. De hoc fonte dicit̃ Joh. iiij. Qui bi
berit ex hac aqua. i. ex gracia quā ego dabo nō ſiciet in eternū. id
eſt nunq̄ꝫ reflectet deſideriuꝫ ſuum ad iſta trāſitoria. ſꝫ aqua quam
ego dabo ei fiet in eo fons aque ſalien. in vitā eternā. i. totum deſi-
deriū ſuum ad celeſtia eleuabit. Jn huiꝰ ſignū poſtq̄ꝫ apli receper̃t
ſpiritūſanctum tꝑalia ꝯtempſerūt. ido apls in ꝑſona omniū dicit.
Phil. iij. Noſtra ꝯuerſatio in celis eſt. ¶ Quarto vocatur ignis te
nebras mentis expurgādo Luce. xij. Jgnem veni mittere in terrā
⁊ quid vo. niſi vt ac. Jgnis naturalis ſiue corꝑalis accenſus expel
lit tenebras materiales. ignis ſpūalis accenſus expellit tēbras ſpū
ales. ido clamat eccľa ad ſpm̄ſanctuꝫ dicēs Accende lumē ſenſ. in
funde amorē cordi. infir. noſtri corꝑis virtute firmās ꝑpe. Accēde
lumē ſenſibꝰ vt te ꝯgnoſcamꝰ. infunde amorē vt diligamꝰ. ꝯfirma
nos vt in tuo ſeruicio ꝑſeueremꝰ Valde neceſſariū eſt lumē ſancti
ſpūs oībꝰ ābulantibꝰ ꝑ vias tēbroſas huiꝰ mūdi. q̄cūq̄ꝫ ī nocte am
bulat niſi lumē ei ſplēdeat de facili errat. ſic q̄cūq̄ꝫ in tenebris huiꝰ
mūdi ābulat niſi lumē ſ. ſ. in corde hēat cito in via vēitatis errabit
Sap. v. Errauimꝰ a via veri. ⁊ iu. lu. nō lu. no. Ecōtra q̄ hoc lum̄
habēt ⁊ ſ. ſ. ſequūtur nō pn̄t errare nec in foueā pcti cadē ps. Jn lu
mine tuo vide. lu. i. ꝑ lumē ſciſpūs veniemꝰ ad lumē eťnū ⁊ ꝑ lumē

ſanctiſpiritus vitabimus peccatũ. vnde ſequitꝛ Nõ veniat m̄ pes ſu
perbie ⁊ manꝰ pctõꝛis nõ moueat me. Jſto lumie fuerũt apl̄i hodie
illuminati In cuiꝰ ſignũ receperũt ſpm̄ſanctũ in ſpẽ ignis videnco
Quinto voc̄r caritas ad amoꝛẽ dei inflãmando. i. Jo. 4. deꝰ caritas
ẽ ⁊ q̃ ma. in carita. in deo ma. ⁊ deꝰ in eo. deꝰ in hoc loco ſicut dic̄.
Augꝰ. ſupponit pſonam ꝓ pſona ſpũſſancti qui ꝓpterea dicit̄ cari
tas. qꝛ per graciã ſuam aiam ad caritatẽ inflãmat Rõ. v. Caritas
dei diffuſa eſt in coꝛdibꝰ noſtris ꝑ. ſ. ſ. q̃ datꝰ eſt nobis. tũc caritas i
coꝛdibꝰ diffundit̄ qñ ex multoꝝ beneficõꝝ dei recoꝛdacõe caritas
in coꝛde auget̄. hoc fit ꝑ graciã ſ. ſ. Oſi velles attendere bñficia di
que tibi ↄtulit multũ amares eũ. Recogita ergo q̃d ꝓ te fecerit in
mundi creacõe priꝰ q̃ꝫ fieres. celuꝫ ⁊ terrã ⁊ omnes creaturas coꝛ
poꝛales ꝓpter te fecit. recogita que ⁊ qualia ſuſtinuerit in paſſione.
recogita quid fecerit in tuiipſiꝰ creacõe quãdo dedit tibi animã rõ/
nalẽ. quinqꝫ ſenſus coꝛpis. ⁊ multa mẽbꝛa. recogita q̃d tibi ꝓmiſe/
rit in remuneracõe ſ. ſuiipſiꝰ viſionẽ. angeloꝝ ſocietatẽ. ⁊ eternã io
cũditatẽ. Heu q̃ꝫ duri ſunt q̃ deũ ꝓ tãtis bñficijs ñ diligũt Bern̄. O
duri ⁊ indurati filij adam quos nõ mollit tãta benignitas. tam in/
gens ardoꝛ amoꝛis. tam vehemẽs amatoꝛ. ¶ Sexto vocat̄ ſpirita
lis vnctio animã ꝑ ſuã graciã in pugna tẽtacõnis adiuuãdo. i. Jo
hã. ij. Non nccẽ hẽtis vt aliquis doceat vos ſup̄. pugnare ↄtra di/
abolũ. ſꝫ vnctõ eius docet vos de omnibꝰ. vnctõ iſta eſt. ſ. ſ. gracia.
ꝑ quã anima vngit̄ ↄtra pugnam ſpũalem Jſta vnctio docꝫ aiam
de omnibꝰ que ſpectãt ad pugnam tẽtaciõis. ſ. qualiter ſe homo in
tẽtacione habere debeat vt victoriã obtineat. pſ. Bñdictus domi.
deus me. qui docet manꝰ meas ad p̄lium ⁊ digi. me. ad bellũ. Pu
giles quãdo debẽt ſubire duelluꝫ inungũtur ne ab aduerſarijs poſ
ſint teneri ⁊ ad terram deijci. Sic anima a ſpũſancto vngit̄ ne a
diabolo vincatur ⁊ in pcc̄m deijciat̄. pſ. Dilexiſti iuſticiã ⁊ odiſti
iniq̃. ꝓp̄. vnxit te deꝰ oleo leti. ¶ Septimo vocat̄ digitꝰ dei ad opẽa
diſcrecõis inſtigando. Luc̄. xi. Si in digito dei eijcio demonia ꝓfe/
cto ve. in vos r. dei. digitus dei eſt ſpũſſcũs. Sicut eni homo ꝑ di/
gitũ ſolet inter res quas numerat diſcernere. vt qñ numerat dena
rios digito diſcernit bonos a malis. Sic ſpũſſcũs facit hominẽ di
ſcernere bonũ a malo ⁊ docꝫ bona cum diſcrecõe agere. de hoc di
gito dicit̄ Joh. viij. Cum xp̄s mulierẽ adulterã vellet abſoluere. ie

ſus inclinãs ſe deorſum ſcribebat digito in terrã ⁊ ſic abſoluit eam
Mulier adultera eſt peccatrix aĩa que a deo ꝑ pccã receſſit. quã/
do xp̃s animã vult abſoluere a pc̃tis inclinat ſe deorſum ipſam per
graciã recipiẽdo ⁊ digito ſcribit in terrã. ſpm̃ſanctũ mẽti impmen
do. ⁊ ſic a peccatis abſoluit offenſam remittẽdo. Rogemꝰ dominũ
vt ſpiritũſanctum nobis tribuat ⁊ a peccato abſoluat q̃ ſine fine vi
uit ⁊ regnat. Amẽ.

Domica. p̃. poſt penthe. Smo

Eſtote miſericordes ſicut ⁊ pater veſter celeſtis miſericors
eſt Luc̃. vi. In verbis p̃miſſis xp̃s duo facit. Primo ꝓpo/ 1°
nit doctrinã ſalutarem vt ipſam teneamꝰ cum dicit. Eſtote
miſericordes. ⁊c̃. Secundo ſubiungit huius doctrine formã exem/ 2°
plarem vt ipſam inſpiciamꝰ cum addit. ſicut ⁊ pater veſter miſeri/
cors eſt. Nota q̃ homo debꝫ eſſe miſericors quinqꝫ modis. Prio 1°
debꝫ eſſe miſericors ſibiipſi iuſte viuẽdo. Secundo primo iniuriaꝫ 2°
inferenti ex corde dimittẽdo. Tercio cuilibꝫ peccatori deũ offendẽ 3°
ti ex caritate cõpaciendo. Quarto paupi egenti elemoſinã tribuẽ/
do. quinto anime in purgatorio exiſtẽti oracõis ſuffragiũ impcien
1° do. Primo debꝫ homo miſereri ſibiipſi iuſte viuendo. Eccl'a. xxx.
Miſerere anime tue placẽs deo ⁊ contine et ↄgrega cor tuum i ſan
ctitate. ⁊c̃. Multi ſunt enĩ qui miſerẽtur corpori ſi egrotat. laborant
vt ſanetur. ſi debile vt cõfortetur. ſi immundũ vt abluat̃. ſi ſitit vel
eſurit ſtudent vt reficiatur. ꝫ pauci ſunt qui velint miſereri anime.
Non enĩ curant ſi anima egrotat morbo culpe vt ꝑ penitenciam ſa
netur. ſi debilitatur per pugnã diabolice tẽtacionis vt per dei gra/
ciam ſanetur ⁊ confortet̃. ſi immunda eſt de ſordibꝰ culpe vt lacri/
mis vere ↄtricionis mundetur. ſi ſitit vel eſurit vt aqua doctrine ⁊
pane eucariſtie ſuſtentetur. Ideo monet ſapiens Miſerere anime
tuꝫ Ille miſeretur anime ſue qui iuſte viuit ⁊ deo ſic ſeruit vt ab eo
poſſit miſericordiã inuenire pſal. Mutuabitur peccator ⁊ nõ ſoluet
iuſtus autem miſeretur ⁊ retribuet. Gloſa. Mutuabitur id eſt pec/
cator accipit corpus ⁊ animã a deo ⁊ non ſoluet. id eſt nõ agit gra
cias deo bene viuendo. Unde ſequitur. Benedicentes hereditа/
bunt terram maledicentes ei diſpi. Secundo debet homo miſe/ 2°
reri proximo iniuriam inferenti ex corde dimittendo. Luce ſexto.